

Ein eksplosjon av tusen kilo stål
Retning ukjent land
Som ein neve adressert til Gud
Står atmosfæren i brann
For nomaden fantes ingen spørsmål
Om at liv forsvant
Kun iført eit lag av nylonhud
Drar han til altets rand
Lyset glimre med sitt blendande fravær (døande sol)
Ein despo oddysee mellom knivskarpe skjær (i ein pilotstol)
Nattesferd mot ukjend verd
Farvel til alt som du har kjær
Heilt aleina i eit beksvart hav
Isbad i måneskinn
Kakafoni av innvendige stemmer
Slite ut hans sinn
Sulten varsle ein framtidig grav
Rå og kjølig vind
I eit overjordisk maleri som revne
Trer han rolig inn
Lyset glimre med sitt blendande fravær (døande sol)
Ein despo oddysee mellom knivskarpe skjær (i ein pilotstol)
Nattesferd mot ukjend verd
Farvel til alt som du har kjær